6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ - ΝΕΕΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ

Στα βορειοηπειρωτικά βουνά, τέλη Μαρτίου 1941, οι πρώτες εαρινές πνοές φυσούσαν επάνω σε αποτρόπαιο τοπίο, σπαραγμένο από τον ορυμαγδό του πολέμου. Η νίκη των Ελλήνων είχε οριστικοποιηθεί, αλλά το ανθρώπινο τίμημα εκατέρωθεν υπήρξε βαρύτατο. **Ο πατριωτισμός και η ευψυχία** των Ελλήνων απέδωσε ήδη πολλαπλάσια και των πιο αισιόδοξων προσδοκιών. Είναι δύσκολο ν' αποτιμηθεί, πόσο οφείλει το Ελληνικό Έθνος, στα απλά τέκνα του λαού, τα ενταγμένα στον πολύμοχθο χερσαίο Στρατό, αντίπαλο των Ιταλών επιδρομέων.

Αν όμως ο Στρατός αυτός κράτησε το κύριο βάρος του Ελληνοϊταλικού πολέμου και είχε την κύρια συμβολή στην ένδοξη έκβασή του, εξαίρετες υπηρεσίες προσέφεραν παράλληλα το **Πολεμικό Ναυτικό** και η **Ελληνική Πολεμική Αεροπορία**. Ηρωικά, αθόρυβα, με άοκνη καθημερινή δράση, προσέφεραν αξιοθαύμαστες υπηρεσίες στο δίκαιο εκείνο αγώνα του έθνους, παρά την απόλυτη υπεροπλία του εχθρού στην θάλασσα και στον αέρα.

Ενώ ακόμη εμαίνετο, η θύελλα του πολέμου στην Βόρειο Ήπειρο, άλλα σύννεφα συσσωρεύονται πυκνά στον Ελληνικό ουρανό και προμήνυαν το ξέσπασμα νέας καταιγίδας. **Έτσι φθάνει η Ελλάς για δεύτερη φορά να επαναλάβει το ιστορικό «ΟΧΙ» στις σιδηρόφρακτες Μεραρχίες του Χίτλερ.**

Η απρόβλεπτη και ανέλπιστη για τον άξονα εξέλιξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου σε βάρος των Ιταλών, αποτέλεσε σοβαρό κώλυμα στην πραγματοποίηση της αποφάσεως του Χίτλερ για να εκστρατεύσει κατά της Σοβιετικής Ενώσεως.

Η Απόφαση της Γερμανίας να επιτεθεί κατά την Ελλάδας, πάρθηκε στις αρχές Νοεμβρίου του 1940, προκειμένου να εξασφαλισθεί το πλευρό των Γερμανικών Στρατιών που θα ενεργούσαν εναντίον της Ρωσίας. Ως χρόνος ενάρξεως και εκτελέσεως της επιχείρησης «ΜΑΡΙΤΑ», όπως είχε ονομαστεί συνθηματικά η Γερμανική επίθεση κατά της Ελλάδος, καθορίστηκε ο Μάρτιος.

Πράγματι στις **2 Μαρτίου 1941** η 12η Γερμανική Στρατιά άρχισε να εισέρχεται στο Βουλγαρικό έδαφος και στις **9 Μαρτίου** οι εμπροσθοφυλακές της έφθασαν στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

Για την αντιμετώπιση της νέας απειλής πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα από τις αρχές Ιανουαρίου μέχρι τις αρχές Μαρτίου 1941, αλλεπάλληλες συσκέψεις μεταξύ της Ελληνικής Κυβερνήσεως και της Βρετανικής Πολιτικής και Στρατιωτικής Ηγεσίας. Αποτέλεσμα των συσκέψεων αυτών ήταν να επαναλάβει η Ελλάς το «ΟΧΙ» δια στόματος Πρωθυπουργού στον Γερμανό Πρέσβη των Αθηνών, ο οποίος στις **05:30 της 6ης Απριλίου** επέδωσε τελεσίγραφο με αστήρικτες δικαιολογίες, περί παραβιάσεων εκ μέρους της Ελλάδας της ουδετερότητας και ανήγγειλε την εισβολή των Γερμανικών Στρατευμάτων. Στην λήψη της αποφάσεως αυτής συνετέλεσε εν μέρει και το Στρατιωτικό πραξικόπημα που έλαβε χώρα στην Γιουγκοσλαβία την νύχτα της 26/27 Μαρτίου, το οποίο ανέτρεψε την κυβέρνηση, η οποία είχε προσχωρήσει στο τριμελές Σύμφωνο (Γερμανίας-Ιταλίας-Ιαπωνίας). Έτσι η Ελλάδα θα αμύνεται μόνο στο Ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

-Η επίθεση των Γερμανικών Στρατευμάτων κατά της Ελλάδος άρχισε στις 05:15 της 6ης Απριλίου 1941, κατά μήκος των Ελληνοβουλγαρικών συνόρων. Η κύρια προσπάθεια των Γερμανών εκδηλώθηκε κατά του **Μπέλες και του Ρούπελ.**

-Τα Ελληνικά Στρατεύματα της Ε/Β μεθορίου προβάλλουν πείσμονα αντίσταση, παρά την συντριπτική υπεροχή των Γερμανών με αποτέλεσμα τίποτε να μην μπορέσουν να επιτύχουν οι επιτιθέμενοι στα αρχικά αυτά στάδια. Στην συνέχεια όμως αναγκάστηκαν στις 9 Απριλίου να συνθηκολογήσουν, τότε μόνον όταν έγινε η διάσπαση του Γιουγκοσλαβικού μετώπου και τα Γερμανικά Στρατεύματα δια της Κοιλάδος του Αξιού εισήρχοντο εις την Θεσσαλονίκη. Η συνθηκολόγηση υπογράφτηκε στις 14:00 της 9ης Απριλίου στην Θεσσαλονίκη μεταξύ του Διοικητή του ΤΣΑΜ (Τμήμα Στρατιάς Ανατολικής Μακεδονίας) Αντιστρατήγου Μπακοπούλου και του Διοικητή της 2ας Γερμανικής Τεθωρακισμένης Μεραρχίας, με αρκετά έντιμους όρους για τα Ελληνικά Στρατεύματα. Στις 2 Μαΐου κοινοποιήθηκε η απόφαση του Χίτλερ για την παροχή πλήρους ελευθερίας στους Έλληνες αξιωματικούς και οπλίτες που μέχρι τότε θεωρούνταν αιχμάλωτοι πολέμου.

Η κατάληψη της Ελλάδος από τα Γερμανικά Στρατεύματα ολοκληρώθηκε μόλις την 31η Μαΐου του 1941 με την κατάληψη της Νήσου Κρήτης.

- Έτσι έπεσε η αυλαία της τελευταίας πράξεως του Ηρωικού έπους των Ελλήνων εναντίον δύο αυτοκρατοριών, όπως είχε εξελιχθεί, ο επίλογος του οποίου θα κορυφωνόταν με την **Μάχη της Κρήτης.** Ο Ελληνικός Στρατός είχε γράψει **σελίδες άφθαστης δόξας,** προκαλώντας τον θαυμασμό όλου του πολιτισμένου κόσμου. Τις ένδοξες ημέρες του πολέμου του 1940-1941 διαδέχθηκε η μεγάλη νύχτα της κατοχής και της Συμφοράς.

-Αλλά και τότε η Ελληνική ψυχή επί τριάμιση και πλέον έτη παρέμεινε υπερήφανη και αδούλωτη όπως αυτό πολλές φορές συνέβη κατά την μακραίωνη ιστορία της, περιφρονώντας τους βάρβαρους κατακτητές.

- Ο θαυμασμός των ισχυρών για την Ελλάδα, γρήγορα ξαπλώνεται παντού. Ακόμη και αυτός ο Χίτλερ στο λόγο του, στην Γερμανική Βουλή την 4η Μαΐου του 1941 είπε:

«Η ιστορική δικαιοσύνη με υποχρεώνει να παραδεχθώ πως απ' όλους τους αντίπαλους ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με ύψιστο ηρωισμό και αυτοθυσία και συνθηκολόγησε μόνον όταν η παραπέρα αντίσταση ήταν αδύνατη και συνεπώς μάταιη»

- Οι Άγγλοι έγραψαν:

«ο Αγών της Ελλάδος τ' αντραγαθήματά της και οι σκληρές δοκιμασίες της, δημιουργούν γι' αυτήν δικαιώματα αναμφισβήτητα».

- Ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. Φράνκλιν Ρούζβελτ την 28η Οκτωβρίου του 1942, είπε:

«Όταν και οι πλέον ατρόμητοι άνδρες έχουν χάσει κάθε ελπίδα, ο Ελληνικός Λαός ετόλμησε να διαμφισβητήσει το αήττητον του μηχανοκινήτου θηρίου, αντιτασσόμενος με υπερηφάνεια, δια του πνεύματος της ελευθερίας, που υπήρξε πάντοτε ιδίου αυτού προσόν και κτήμα».

- Τέλος ο Ραδιοφωνικός Σταθμός της Μόσχας την 27η Απριλίου του 1942 ανέφερε:

«Επολεμήσατε άνευ όπλων κατά εχθρών οπλισμένων μέχρις οδόντων και ενικήσατε. Μικροί εμετρηθήκατε κατά μεγάλων και υπερτερήσατε. Δεν ηδύνατο να γίνει άλλως διότι είσθε Έλληνες. Χάρις στις θυσίες σας, εκερδίσαμε χρόνο για ν' αντισταθούμε. Ως Ρώσοι και ως Άνθρωποι σας είμεθα ευγνώμονες».

-Οι παραπάνω δηλώσεις των συμμάχων μας κατά τις κρίσιμες εκείνες περιόδους, ξεχάστηκαν και δεν εβοήθησαν όπως έπρεπε μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, για την εκπλήρωση των πόθων του Ελληνικού έθνους.

-Αυτή όμως η ανδρεία των Ελλήνων και η αγάπη προς την πατρίδα, δεν σφυριλατήθηκε στο πουθενά, σφυριλατήθηκε στην Ελληνική οικογένεια, στα Σχολεία με τους ακούραστούς και ηρωικούς δασκάλους. Όπως! Το επισήμανε ο εθνικός μας ποιητής ΠΑΛΑΜΑΣ:

«..Σμίλεψε πάλι δάσκαλε Ελληνικές ψυχές,
Κι' ότι σ' απόμεινε ακόμη στην ζωή σου μην τ' αρνηθείς,
Θυσίαστο ως την στερνή πνοή σου..»

-Βαρύτατο ήταν το τίμημα της Γερμανικής εισβολής και του Ελληνοϊταλικού πολέμου. Ο πόλεμος αυτός στοίχισε την ζωή και τον ακρωτηριασμό χιλιάδων ατόμων.

-Η θυσία τους ας γίνει για μας χρέος ενότητας και προσήλωσης στα ιδανικά της ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

-Βαρύτατες οι υποχρεώσεις μας έναντι αυτής της ανεκτίμητης κληρονομιάς, ιδιαίτερα η νέα γενιά, η ελπίδα του αύριο, πρέπει να ενστερνισθεί τα διδάγματα της εποποιίας αυτής και ν' αντιληφθεί ότι μόνο με την εθνική ενότητα, την ιστορική μνήμη του λαού μας και το Δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας, θα διαφυλάξουμε αυτήν την ιερή πατρίδα.

-Τέλος! ας ευτυχήσουν οι ερχόμενες γενεές, να έχουν την εθνική και πολιτική ελευθερία χωρίς την φρίκη του πολέμου να υπάρχουν όμως αξίες της ειρήνης, που θα κρατήσουν προπάντων υψηλά την ηθική στάθμη του βίου των Ελλήνων.-

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης
Αντιστράτηγος ε.α.
Επίτιμης Δκτης της Σ.Σ.Ε.